656/02

Den 14. oktober 2002 blev i sag nr. 57.718:

xxxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xxxx xxxxxx
xxx xxxxxxxxxxx xx
xxx xxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Anker Heegaards Gade 8
1780 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Klageren påstår ved sin advokat Nykredit Østifterne Forsikring A/S tilpligtet at udbetale forsørgertabserstatning til sig selv og hendes datter i henhold til en i selskabet tegnet autoansvarsforsikring for klagerens samlevers bil.

Klagerens samlever blev dræbt ved et færdselsuheld, hvor samleveren var fører af bilen, og hvor der ikke var andre motorkøretøjer involveret.

Selskabet har anerkendt erstatningspligten over for parrets mindreårige datter, hvilket selskabet gør gældende skyldes en fejl, idet den ansvarlige for dødsfaldet er afdøde selv. Til støtte for at selskabet ikke er forpligtet til at betale forsørgertabserstatning, har selskabet i skrivelse af 7/2 2002 til nævnet bl.a. anført:

> ”For at kunne få forsørgertabserstatning skal der være en ansvarlig skadevolder at rette kravet mod.
>
> Det fremgår af erstatningsansvarslovens § 12, at ’Den, som er ansvarlig for en andens død, skal betale erstatning for rimelige begravelsesudgifter og erstatning til den,

som ved dødsfaldet har mistet en forsørger.' Det fremgår således af erstatningsansvarsloven, at krav om forsørgertabserstatning skal rettes mod en anden end afdøde.

Der er ikke sket sammenstød mellem motordrevne køretøjer, men mellem et motordrevet køretøj og autoværn. Der er således ikke et andet motordrevet køretøj at rejse erstatningskravet mod.

Ifølge færdselslovens § 101, stk. 1 skal den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, erstatte skader, som køretøjet forvolder ved færdselsuheld. Den, som det objektive ansvar påhviler, er ifølge færdselslovens § 104, stk. 1, den ejer eller bruger, der benytter køretøjet eller lader det benytte. I det konkrete tilfælde påhviler erstatningsansvaret efter færdselslovens § 101 således afdøde J.W. som ejer og bruger af bilen.

J.W. har forårsaget sin egen død og er samtidig den, som erstatningsansvaret for bilen påhviler. Man kan ikke blive erstatningsansvarlig over for sig selv, og der er efter vores opfattelse dermed ingen ansvarlig skadevolder at rette kravet om forsørgertabserstatning mod, jf. også ordlyden af erstatningsansvarslovens § 12."

Selskabet har anerkendt at skulle betale forsørgertabserstatning til det fælles barn frem til det fyldte 18. år. Klageren kræver udbetaling indtil det 24. år under henvisning til, at afdøde efter sine indkomstforhold ville være blevet pålagt at betale uddannelsesbidrag indtil det fyldte 24. år. Barnet var på dødsfaldstidspunktet 12 år.

Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at ansvarsforsikringen ikke dækker:

"... ansvar for skade:

1. på førerens person ..."

Nævnet udtaler:

Klageren og hendes datters eventuelle krav på forsørgertabserstatning er afledt af skade på samleverens person. Samleveren – der var ejer og bruger af køretøjet – blev dræbt ved et færdselsuheld, der betegnes som en eneulykke, idet ikke andre motorkø-

retøjer var involveret i uheldet. Et sådant krav kan ikke gennemføres og er ikke dækket af forsikringen, jf. også betænkning 1036 s. 138, hvoraf det fremgår, at udvalget afstod fra at anbefale gennemførelse af regler om førerpladsdækning.

Et sådant ansvar er ikke dækket af forsikringen.

Selskabet har ved en fejl accepteret at udbetale erstatning til datteren, indtil hun fylder 18 år. Da selskabet ikke var forpligtet til at give et sådant tilsagn, finder nævnet ikke grundlag for at pålægge selskabet en dækningspligt ud over det allerede accepterede.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard